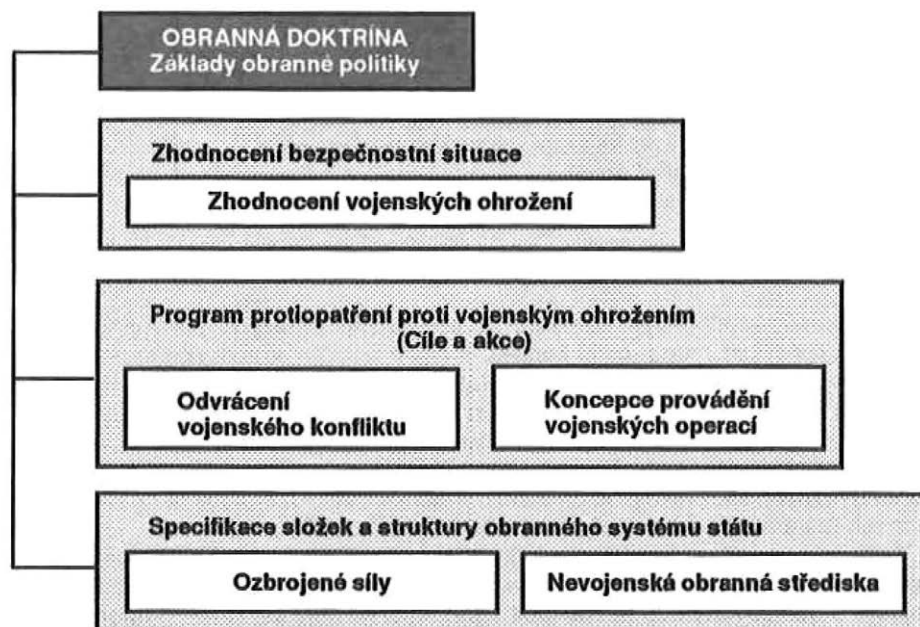

K obranné doktríně a použití ozbrojených sil Polské republiky

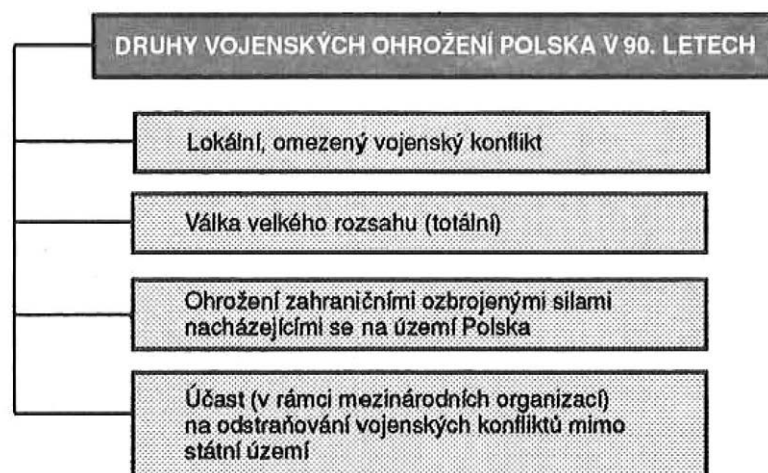
V Polské republice rozpracovává obrannou doktrínu a nový model ozbrojených sil speciální komise. Doktrína má uvádět v soulad tři základní prvky každé aktivity: podmínky, cíle a prostředky. Základní struktura obranné doktríny Polské republiky je znázorněna na obr. 1.

Obr. 1 - Základní struktura obranné doktríny Polské republiky

Pro další vývoj vojenskopolitické situace v Evropě jsou považovány za nejdůležitější následující skutečnosti: odmítnutí komunismu středoevropskými státy a jejich začátek výstavby demokratických struktur a tržní ekonomiky, rozpuštění Varšavské smlouvy, rozpad SSSR, sjednocení Německa, vznik nových států ve východní a jižní Evropě, úspěšný rozvoj panevropské a transatlantické spolupráce a pokusy o sladění úsilí mezinárodních institucí (OSN, KBSE, ES, ZEU).

Typologii možných vojenských ohrožení Polské republiky, formulované na základě analýzy současného stavu a vývoje faktorů ovlivňujících světovou bezpečnostní situaci, znázorňuje **obr. 2**.

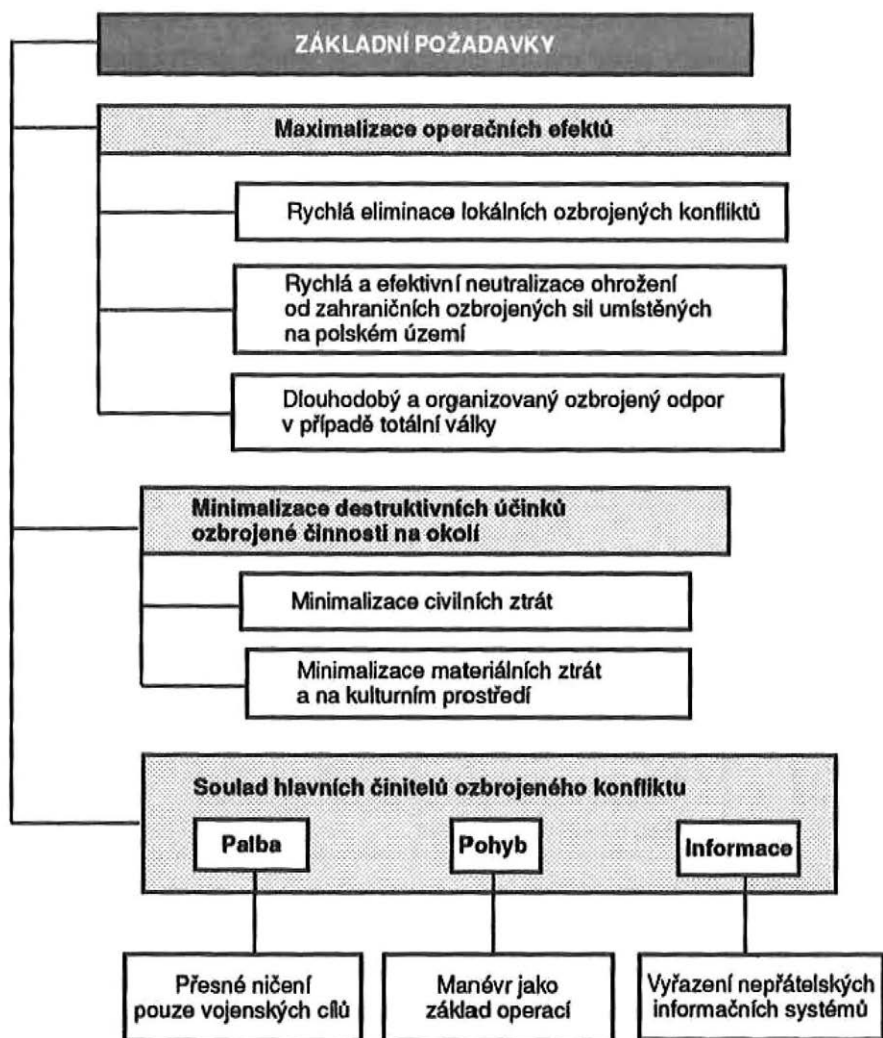
Obr. 2 - Typologie vojenských ohrožení Polské republiky

Za nejpravděpodobnější ohrožení je považován omezený lokální vojenský konflikt, především národnostní konflikt, s cílem anektovat část polského území. Může být veden pozemními silami nebo letectvem k dočasnému obsazení polského území nebo jako pomoc národnostním menšinám v Polsku. Může to být pokus o řešení vnitřních problémů na úkor sousedního státu nebo důsledek vnitřních problémů jiného státu s polskou menšinou. Konflikt se může eskalovat a může mít podobu různých akcí, jako jsou diverze, narušení hranic, ozbrojené akce. Ve všech etapách hraje hlavní roli při řešení konfliktu diplomatické úsilí.

V případě napadení Polské republiky silným nepřitelem nemá samotná Polská republika naději na vojenské vítězství. Strategickým cílem v tomto případě je co nejdelší organizovaný odpor, způsobit agresorovi co největší ztráty, demonstrovat odhodlání k obraně, a tak získat čas k vhodným mezinárodním protiakcím, vytvořit podmínky pro efektivní mezinárodní spolupráci a pro odpor obyvatelstva na okupovaných územích.

Obr. 3 znázorňuje podstatu nového operačního modelu, který se zcela liší od modelu dřívějšího, jenž vyplýval z koaliční doktríny. Mohl by být charakterizován jako „operace se smíšenou intenzitou palby“ nebo jako „malá manévrovací operace“. Mezi jeho základní požadavky patří:

* Maximalizace operačních účinků. Může být dosažena rychlým ukončením lokálních ozbrojených konfliktů, rychlou efektivní neutralizací cizích ozbrojených

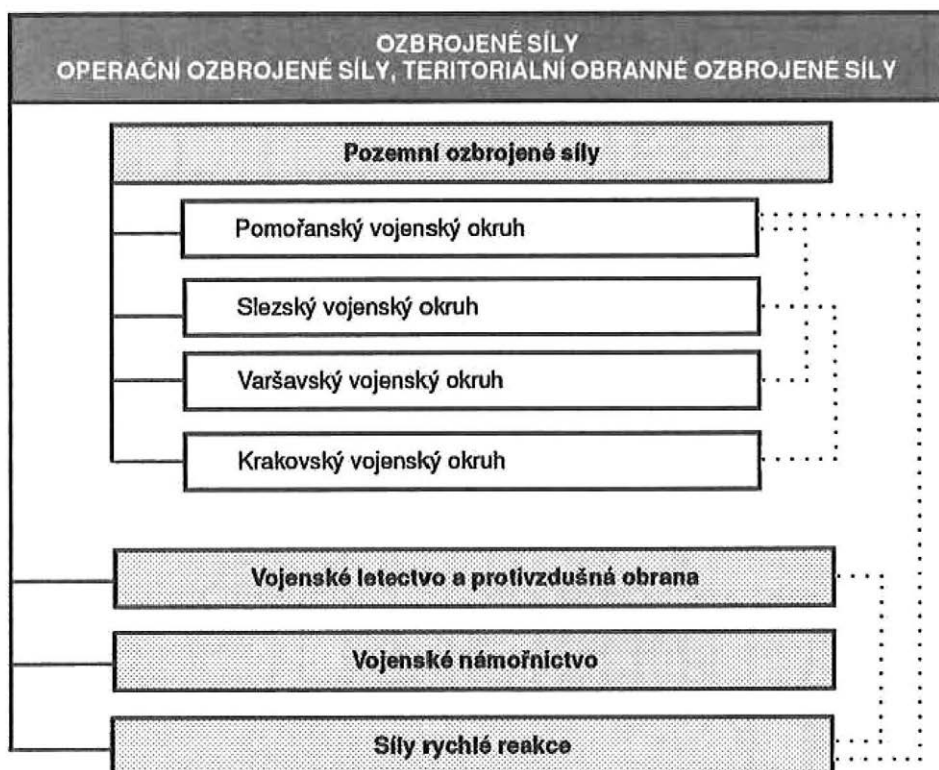
Obr. 3 - Podstata nového operačního modelu

sil umístěných na teritoriu nebo nepřetržitým a dlouhodobým ozbrojeným organizovaným odporem proti nepříteli, který je ve výrazné přesile.

* Minimalizace ničivých účinků ozbrojeného boje na člověka a životní prostředí.

Redukce intenzity palby má být umožněna zajištěním synchronizace palby, pohybu a informací. Nový model předpokládá větší počet krátkodobých ozbrojených střetnutí. Budou se vyznačovat překvapivými útoky a přepadeními, přesností úderů vycházející z uplatnění manévru a rychlým odpoutáváním se od nepřítele k provedení manévru, s cílem získávat výhody pro další střetnutí. Základem každé operace musí být manévr při současném zajištění dokonalé podpory jednotek v citlivých prostorech, přesná palba a destrukční činnost (klamání, vojenská lest, neutralizace radioelektronických prostředků) proti informačním prostředkům nepřítele (systémům C³I a prostředkům REB).

Ozbrojené síly Polské republiky se nyní transformují, aby byly přizpůsobeny novým podmínkám a úkolům. Snižují se počty osob i techniky, mění se struktura

Obr. 4 - Základní struktura ozbrojených sil Polské republiky

a plánuje se modernizace výzbroje. Předpokládá se, že polská armáda bude mít v polovině 90. let 250 000 vojáků a za příznivé mezinárodní situace koncem století 150 000 vojáků. V souladu s mezinárodními dohodami může mít Polsko 1730 tanků, 2150 obrněných transportérů včetně 1700 bojových vozidel pěchoty, 1610 děl ráže nad 100 mm, 130 vrtulníků vyzbrojených řízenými střelami a 460 bojových letounů.

Polská republika považuje za prioritní **vytvoření sil rychlé reakce**, jako kvalitativně nové složky ozbrojených sil, vysoce profesionalizované, vycvičené, vybavené, schopné okamžitého nasazení na libovolném místě proti neočekávané lokální hrozbě a schopné vytvářet podmínky pro nasazení hlavních ozbrojených sil. Síly rychlé reakce budou začleněny do **strategické zálohy velení ozbrojených sil** a předurčeny pro mírové mise a ozbrojené expedice jako součást mezinárodních ozbrojených sil. Předpokládá se, že budou **tvořeny přepadovou údernou brigádou**, která v budoucnosti bude leteckou mechanizovanou brigádou. Dále jednou nebo dvěma lehkými mechanizovanými brigádami, vrtulníkovým plukem, nezbytnou velitelskou, zásobovací, ženijní a průzkumnou jednotkou.

Základní strukturu ozbrojených sil Polské republiky znázorňuje obr. 4. Všechny druhy ozbrojených sil budou mít dvě složky:

- *operační síly*, složené z jednotek s prvotřídní výzbrojí a na vysokém stupni profesionalizace,
- *teritoriální obranné síly* (20 % celkových mírových počtů, 50 % počtů válečných) vybavené lehkými protitankovými a protivzdušnými zbraňovými systémy.

Podle typu ohrožení se mohou početní stavy ozbrojených sil po mobilizaci zvýšit až na čtyřnásobek. Navrhuje se zavést systém každoročních strategických válečných her pro všechny složky ozbrojených sil a vojenské okruhy řízené ministrem obrany. V dlouhodobé perspektivě se **uvažuje o transformaci pozemních sil vzdušné pozemní síly**.

(Vybráno z materiálů ÚVV, AI č. 863/94 - red. upraveno.)